

FERVOJA ESPERANTISTO

Informilo de Germana Esperanta Fervojista Asocio

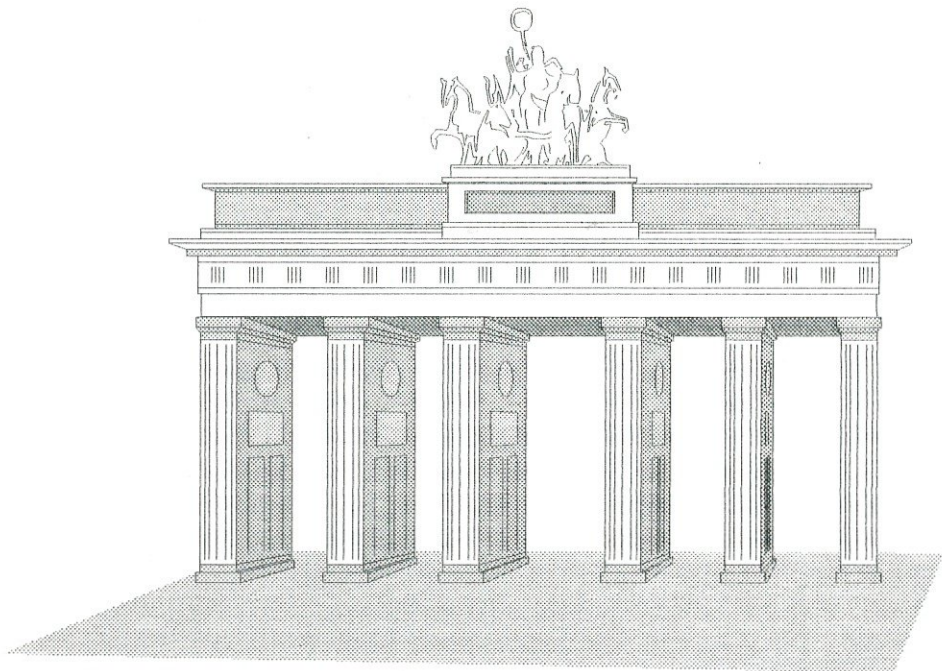
Mitteilungsblatt der Deutschen Eisenbahner-Esperanto-Vereinigung
in der Stiftung Bahn-Sozialwerk

Fondita 1952

Numero 3

Julio/Septembro 2003

UEA-Kongreso en Göteborg

La 88-a UEA-kongreso nun jam estas historio. Kunvenis en Gotenburgo 1792 partoprenantoj el 62 landoj. Pri ĉio, kio okazis en tiu semajno de la 26-a de julio ĝis la 2-a de aŭgusto 2003, vi certe povas legi en diversaj Esperanto-ĵurnaloj. Sed pri la „Fervojista kontaktkunveno“, por ni interesa programpunkto, jam tradicia, kiu okazis lundon, la 28-an de julio, vi povas legi tie ĉi.

Do, lundon posttagmeze okazis la fervojista kunveno en la salono „Lapenna“. (Por diferencoj tiujn multajn diversajn ĉambrojn en la kongresejo, ĉio salono ricevas kutime nomon el la Esperantomondo.) Ĉeestis 50 personoj el 16 landoj. La kunvenon gvidis inĝ. István Gulyás, vicprezidanto de „Internacia Fervojista Esperanto-Federacio (IFEF)“. Li raportis pri la 55-a IFEF-kongreso en Dresden kaj informis la partoprenantojn pri la sekvontjaraj IFEF-kongresoj, kies planitaj lokoj estas Sopron, Hungario, en 2004, Brasov, Rumanio, en 2005 kaj Pekin, Ĉinio, en 2006. Sekvis dudekminuta, tre interesa fakprelego kun lum-bildoj de s-ro E.H. Olsen el Danio pri „Kelkaj similecoj kaj diferencoj inter la nordiaj fervojoj“.

La alparolantoj vigle interesiĝis pri la fervojaj vojaĝeblecoj al la IFEF-kongreso en Pekino. Kelkaj proponis aviadile vojaĝi, kelkaj aliaj preferus uzi fervojon kaj aviadilon kombinite. Estis menciinde, ke IFEF havas fervojan terminaron kun 16.000 fakesprimoj, tradukitaj je 19 lingvoj. La ĉeestantoj favore akceptis tiun ĉi informon. Oni parolis pri la estonto de la fervojista E-movado. Fine la gvidanto de la kunveno denove esprimis la malfermi-tecon por membriĝi al IFEF ankaŭ aliajn trafikajn esperantistojn.

(Parte el la Kuriero nr. 5 de la 88-a UEA-kongreso.)

Virin-preĝejo en Dresden

La dresdena Virin-preĝejo apartenas al plej elstaraj arkitekturaĵoj de 18-a jarcento. Ĝi estis konstruata de 1726 ĝis 1743 sur kvadrata horizontala plano, kun centra sabloŝtona kupolo, kaj en tuta alto de 95 metroj. Arkitekto estis George Bähr [ˈber]. En februaro 1945 - dum la dua mondmilito - okazis tuta detruo per varmegio sekve de brulbomba fajro. Dum sekvaj 48 jaroj restis nur du starantaj ruinaĵoj kaj ruinaĵamaso - kiel memoriga monumento.

Dum 1991/1992, post la politikaj kaj ekonomiaj ŝanĝoj, oni vigle diskutis, aŭ rekonstrui la preĝejon aŭ ne. Kontraŭuloj de rekonstruo volis konservi la ruinon kiel simbolon de detruo. Poruloj vidis en rekonstruo bildecan dokumenton de historioj, kaj de la 18-a jarcento, kaj samtempe de la politika turniĝo ek 1989. Al tiu, lasta historio apartenas la pli forta volo por rekonstruo kaj ties fina venko. Tion plej grave influis civitana iniciato. Laŭ ties alvoko okaze de la 45-a datreveno de la detruo, la nova Virin-preĝejo estiĝu kiel simbolo de repacigo. Ĝuste tiu alvoko instigis homojn sur ĉiuj kontinentoj, partopreni la financon.

La rekonstruo, ĉefe laŭ origina plano de George Bähr, fermu precipe dolorigan vundon en la mondfama urbobildo de Dresden. Por ke la tragika sorto de la preĝejo tamen restu videbla, oni decidis „arkeologian“ rekonstruon, reuzon de ĉirkaŭ 3500 originaj - malhelaj - ŝtonoj en 15-procenta parto de la fasado. La murorestoj kaj kvadroŝtonoj de la ruinaĵamaso estis ekzakte mezurataj laŭ speciala projekto de tridimensia „geometrisekurigo“. Ĉiu historia sabloŝtono ricevas sian originan lokon.

En 1993 komenciĝis forigado de ruinaĵoj; ekde 1994 okazas rekonstruo. En la kelo oni nove instalis multifunkcian, modernan „subpreĝejon“, jam nuntempe uzebla kaj vizitebla laŭ horaro. Jen la planita dato de konsekro: 30-a de oktobro 2005.

BSW wird 100! GEFA-Jahresversammlung 2004

Unsere Jahresversammlung 2004 wirft ihre Schatten voraus. Sie findet statt vom 8. – 10. Oktober 2004 mitten im Ruhrgebiet, in der Stadt Gelsenkirchen, mit einem außergewöhnlichen Programm: Am Samstag startet unser Schienenbus. Mit einem knallroten Schienenbus aus den 50er Jahren fahren wir auf „verbotenen Wegen“, auf neuen und alten Werksstrecken. Auf der „Emschertalbahn“ und der „Königlich Preußischen Zechenbahn“ durchqueren wir das nördliche Ruhrgebiet durch die „Hinterhöfe“ des Reviers. Bergwerke, wie die unter Denkmalschutz stehende Zeche Hugo oder die Zeche Prosper II, säumen die Strecke und am Sonntagmorgen fahren wir in einem Lichtbildervortrag mit der Eisenbahn durch die Türkei zum Iran (2003).

Die voraussichtlichen Kosten: Doppelzimmer 65,00 €, Einzelzimmer 52,00 €, Kongressbeitrag 15,00 €. Kosten für die dreistündige Fahrt mit dem Schienenbus stehen noch nicht fest. Merken Sie sich bitte das Datum für 2004 schon jetzt vor. Alles andere später.

**Zu Lebzeiten schon eine Legende.
Joachim Gießner und seine Frau Irene
feierten am 11. Juni 2003 ihre
Eiserne Hochzeit.**

Es war der 11. Juni 1938, als der „außerplanmäßige Reichsbahn-Inspektor“ Joachim Gießner und die „Lagerführerin“ im „Reichsarbeitsdienst“, Irene Löser, sich auf dem Standesamt in ihrer Heimatstadt Dresden das „Jawort“ gaben.

Ein kleiner Abriss aus ihrem gemeinsamen Leben:

Achim war von 1933 an Eisenbahner und trat als Amtsrat 1978 in den Ruhestand. Der Beruf Irenes war etwas ungewöhnlicher. Bis zum Kriegsende war sie Lagerführerin im Reichsarbeitsdienst und etwa ab 1970 bis 2001 Yogalehrerin in Herzberg. Nach eigenen Angaben haben beide keine Hobbys. Wie wahr; denn für so einen Kram bleibt wahrlich keine Zeit, wenn man ab 1956 Präsident von GEFA ist, von 1968 bis 1990 Präsident von IFEF war, unzählige Lieder, Gedichte, Broschüren und Bücher übersetzt hat, die Geschichte von GEFA erforscht und aufgeschrieben und sich unbezahlbare Verdienste für das BSW, für GEFA, für IFEF, für FISAIC und für UEA erworben hat. An Ehrungen fehlt es nicht: Bundesverdienstkreuz, Goldmedaille FISAIC, Ehrenmitglied in UEA, FISAIC und im Esperantoklub Žilina, Slowakei. Ehrenpräsident IFEF und des Esperantoklubs „Jiří Kořínek“ in Ústí n. Labem, Ehrungen vom BSW und, und, und.

Und Irene? Ohne Irene wäre alles nicht möglich gewesen. Sie hielt ihm immer den Rücken frei für seine Arbeiten und Reisen. Alle Verdienste waren auch ihre Verdienste. Sie pflegte ihren schönen Naturgarten am Haus, war „Pflanzendoktor“ für die Nachbarn, war Yogalehrerin an der Volkshochschule und kümmerte sich um alles andere. Esperanto lernte Achim 1950 und Irene war seine liebste Schülerin ab 1952. Ein Höhepunkt im bisherigen Esperantoleben war der IFEF-Kongress in beider Heimatstadt, in Dresden, 2003.

Beide sind „alte“ Dresdner, die der Krieg aus ihrer angestammten Heimat vertrieben hat, bis sie in Herzberg am Harz eine neue Heimat fanden, wo sie sich 1968 unter großen Mühen ein eigenes Haus bauen konnten. Aus ihrer Ehe gingen drei Kinder, sechs Enkel und sieben Urenkel hervor. Alle drei Kinder und zwei Enkel können Esperanto. Im vorigen Jahr fanden Joachim und Irene in Trippstadt, in der Pfalz, in einem Wohnstift ein neues Zuhause.

Fünfundsechzig Jahre - ein gemeinsames Leben mit seinen Höhen und Tiefen – ein erfülltes Leben.

Herzlichen Glückwunsch!

Eiserne Hochzeit von Achim und Irene: Frau Gallé überbringt die Grüße des Landkreises, und Geschenke des Bundespräsidenten Johannes Rau und des Ministerpräsidenten des Landes Rheinland-Pfalz. Der 1. Beigeordnete der Gemeinde Wolfgang Henzelmann gratuliert im Namen der Gemeinde.

Ĝojigu vin, la tempo pasas for ...

la esperanta versio de la germana kanteto "Komm sing mit mir" sonis kelkfoje tra la salono de la hotelo "Hotel zum Werdersee" en Bremeno je la 16-an de aŭgusto. Tien Dieter kaj Lisa Hartig invitis infanojn, parencojn kaj amikojn por komune kaj dankeme festi la feliĉon de la ora geedziĝo. GEFA kaj BSW-NW gratulis kore.

Sanon kaj dankon por la multaj horoj, en kiuj ambaŭ subtenas la esperantlingvan fervojistan mondon.

Ni funebras pri Henning Hauge

Tragika aŭtomobilakcidento finigis eksterordinaran Esperanto-vivon.

Survoje hejmen kune kun sia edzino Sabine, ili geedziĝis nur komence de la jaro, Henning Hauge estis tuj mortigita pro aŭtomobila akcidento en la vespero de la 7-a de aŭgusto 2003. Al Sabine feliĉe sufiĉis rompita brako kaj aliaj damaĝoj, kiuj espereble ne postlasos ŝpurojn.

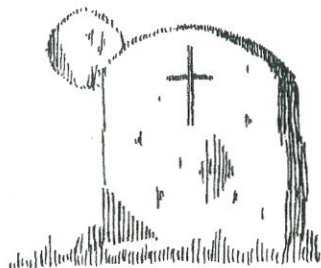
Henning Hauge, naskita je la 09. Julio 1935, iama dana fervojisto, plenigis multajn gvidajn Esperanto-postenojn en sia hejmlando Danio kaj en la estraro de IFEF. Nombri siajn meritojn plenigus tutan paĝon de nia ĵurnalo.

Li lernis la lingvon 1960. En IFEF li jam de la komenco agis, ekzemple kiel dana deligito en pluraj kongresoj ek de 1967, kaj dufoje li eniris la statutkomisionon de IFEF. En 1974 li estis elektita kasisto de IFEF, kiun taskon li plenumis dum 28 jaroj.

Kiel vicprezidanto de LKK de la 25-a IFEF-kongreso kaj LKK-prezidanto de la 37-a kaj 50-a jubilea kongresoj, li firme gvidis la preparon al sukcesa disvolviĝo de la aranĝoj.

Al ni Henning Hauge aparte konatiĝis kiel LKK-ano de la 55-a IFEF-kongreso en Dresden 2003. Li kaj lia edzino Sabine prizorgis tie senlace kaj ĉiam kun humoro la gravajn kasaferojn kaj la loĝservon.

**GEFA funebras pri sia amiko Henning Hauge
kaj deziras sincerajn kondolencojn
al liaj edzino Sabine kaj familio.**

Esperanto en interreto

Retpoŝto (e – mail) por sendi elektronikajn mesaĝojn inter individuoj.

TTT – Tut – Tera Teksaĵo (WWW – World Wide Web)

Informpaĝoj (kaj aliaj objektoj) interplektitaj per “hiperligoj”.

Novajgrupoj (newsgroups, usenet)

por transigi dosierojn de komputilo al komputilo

IRC (Internet Relay Chat) por rekta (skriba) interbabilado.

FTP – File Transfer Protocol

por transigi dosierojn de komputilo al komputilo.

Telnet por konektiĝi al fora komputilo.

Adresoj en Interreto

Retpoŝtaj adresoj: Franz.Kruse@t-online.de
Individuo komputilo

gea@esperanto.de

Bremen@esperanto.de

HD.Hartig@t-online.de

TTT . adresoj:

<http://www.esperanto.de/vereine/gruppen.html>

protokolo komputilo loko en la komputilo

<http://www.bremen.de>

<http://www.esperanto.de>

<http://www.esperanto.de/bremen>

<http://home.t-online.de/home/Franz.Kruse>

<http://www.whitehouse.gov>

Kelkaj serĉobotoj

Serĉobotoj estas serviloj, kiuj regule traserĉas la reton por kolekti informojn pri ekzi-stantaj TTT-paĝoj en interreto. Ili tenas la informojn en datumbankoj kaj permesas al uzantoj serĉi en tiuj datumbankoj.

<http://www.Yahoo.com> <http://www.altavista.com> <http://www.euroseek.net>

Novajgrupoj

Novajgrupoj estas kvazaŭ mondvastaj informtabuloj, sur kiuj ĉiu povas laŭplaĉe afiŝi kaj respondi al aliaj afiŝoj. Ekzistas pli ol 20.000 grupoj pri plej diversaj temoj. soc.culture.esperanto, alt.talk.esperanto, soc.religion.bahai, rec.arts.movies.international.

(El la Informilo 267 de la Esperanto-Grupo Bremen. Aranĝita de Franz Kruse)

Esperanto und seine Straßen in Frankfurt

Die Esperanto-Gruppe Frankfurt in der Stiftung Bahn-Sozialwerk in Verbindung mit der Esperanto-Gesellschaft Frankfurt luden ein zum Jahresausflug am Samstag, 14 Juni 2003. Um 9.30 Uhr trafen wir uns in der Halle Bahnhof Frankfurt-Süd. In Frankfurt, Stadtteil Sachsenhausen besuchten wir die um die Internationale Sprache benannten Straßen:

- **Esperanto-Straße**
(Internationale Sprache, 1887 von Dr. Ludwig Zamenhof geschaffen)
- **Ludwig-Zamenhof-Straße**
(Autor der Internationalen Sprache, er gab 1887 das erste Lehrbuch „Internacia Lingvo“ heraus. Von Beruf Augenarzt, sprach 7 Sprachen, weitere 14 verstand er. Geb. 1859 – gest. 1917)
- **Carl-Barthel-Weg**
(Gründer der Esperanto-Gesellschaft Frankfurt im Jahre 1904, eine der ersten Esperanto-Gruppen in Deutschland. Demgemäß wird die Esperanto-Gesellschaft 2004 ihr 100-jähriges Jubiläum feiern. Carl Barthel, geb. 1876 – gest. 1960)

Die oben genannten Straßen wurden 1977 eingeweiht, im „Niemandland“, heute ranken sich um diese Straßen Villen.

Anschließend wanderten wir durch den schattenspendenden Stadtwald zur Mittagsrast in der Gaststätte „Oberschweinstiege“.

Nach dem Essen und zum Ausklang boten wir noch einen Rundweg um den nahe gelegenen Jacobi-Weiher. Dann teilten sich unsere Wege. Die einen gingen zu Fuß zum Bahnhof Frankfurt-Süd zurück. Der andere Teil benutzte die Straßenbahn zum Ausgangspunkt.

Die Organisation und Durchführung der Veranstaltung lag in Händen der BSW-Esperanto-Gruppe Frankfurt.

Wir verabschiedeten uns mit einem frohen „ĝis revido“ (Auf Wiedersehen!)

Egon Kiefer

Gazetara eĥo

En la lokaj partoj de la gazetoj WAZ, NRZ kaj Rheinische Post aperis preskaŭ duonpaĝaj artikoloj pri partopreno de duisburganoj en la UEA-kongreso en Göteburg. Omi menciis en la WAZ, ke nia ĉefkomisiito Rolf Terjung partoprenis tie en la renkontiĝo de fervojistoj.

Redaktfino por FE 4/2003 estos la 15.11.2003
Stiftung Bahn-Sozialwerk Hauptvorstand Frankfurt am Main
Schriftleitung/redakcio: Fritz Lautenbach, Abtstor 21, 36037 Fulda
Tel/Fax (06 61) 7 76 27, E-Mail: f.lautenbach@fulda-online.de
und Horst Jasmann, Otto-Nagel-Str. 10A, 12683 Berlin
Tel/Fax (0 30) 54 42 361